

MAGYAR KURÍR.

Nr. 36.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 4-dikén, 1830.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Apr. 25-dikén költ kegyelmes végzésében. Mélt. Báró Orczy Lőrincz Urat, kit közelebb Csanád Vármegye Fő Ispányává kegyelmesen kinevezett, ugyan ezen rangba Arad Vármegyébe általtenni, továbbá Krassó Vármegyének eddig volt Fő Ispányi Administrátorát Méltos. Báró Forray András Urat Csanád Vármegye Fő Ispányává, és Méltos. Losonczy Gyürky Pál Urat Nógrád Vármegyének ez előtti Első Al Ispányát Krassó Vármegyének Fő Ispányi Administrátorává kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Apr. 25-dikén, Méltos. Beöthy Sándor Ur helyébe, a' ki Ország-bírói Itélő-Mes terré nevezetett ki, a' Méltóságos Királyi Táblához Méltos. Szerencsy István Urat Tábla-Bíróvá kegyelmesen kinevezni.

Az Austriai Beobachter Máj. 2-dikán ezeket írja: Egynehány nappal ez előtt (l. M. Kurír. 35 Szám) kimondottuk, hogy mit tartunk azon tizikkelyről, mellyet a' Journal des Debats a' Tsászári Udvar Személyviselői ellen intézett; mindjárt első tekintettel eszmérvén azt annak, a' mi volt. Azolta még inkább felvilágosítottunk az alkori helyes ítéletünk voltáról, és tökéletesen meggyőződünk a' felől, hogy az a' tizikkely

nem egyéb, goromba költeménynél és rágalmazásnál, mellynek koholására tsak valamely gyanítható tselekedet sem adott okot.

A' Gazette de France Párisi Újságban Apr. 24-dikén egy levél adott ki, melly ezen rút megtámadásnak megtáfolásába bele sem ereszkedvén, tsak azt jegyzi fel, hogy ezen ellenséges megtámadás mitsoda lélekkel és hangon van írva. Menten rá gondoltuk magunkat, hogy ezen levelet Olvasóinkal közöljük; melly így következik:

„Nagy bosszúsággal olvastam egy tizikkelyt a' Journal des Debats újságban, melly az Astriai Nagy Követet illeti. Én Gróf Apponyi Urat személyesen nem esmerem, és vele semmi öszveköttetésben nem vagyok; de tölem, mint Frantziától a' Nemzeti betsületerzés azt kívánja, hogy megszóllaljak; midőn látom hogy egy, a' legfőbb diplomatikai rangal felruházottatott férjfiat, — a' ki olyan társaságbeli helyheztesben vagyon, melly neki nem engedi, hogy leereszkedvén a' Journalokkal való küszdesbe avatkozzék, — éppen olly illetlenül, mint méltatlanul megtámadnak. Minnekutánna a' Követséget viselő személyek jussairól, és arról, hogy miként illik velet bánni, 's mitsoda tisztelettel viseltették erántok eleitől fogva Frantzia országban, hosszas előbeszédet ír; a' Journal des Debats felmenti magát egé-

szén ezeknek tekintetbe vétele alól, és meg nem nevezvén tsak egy diplomatikai tettet is, 's mint ez a' napi újságleveleknek szokások, a' nélkül hogy a' dologhoz értenének, bíróvá teszi magát, 's szemére hányva az Austriai Nagy Követnek; hogy t. i. ez, a' mi belső dolgainknak állapotjáról beszéllett volna valamit, a' mint mondják. Ha a' Chateaubriand Úr Journalja azt, a' mivel a' barátságos és szövetséges Udvarok Személyviselőik eránt tartozunk, jobban meg gondolta volna, őrizkedett volna attól, hogy azon véleményeket, mellyeket Gróf Apponyi Úrnak tulajdonítanak, bírálási tárgyául válaszsza: mert világos dolog, hogy a' Követ Úrnak magános vélekedései (mint ezt a' Journal des Debats maga is megvallja) a' közönséges újságlevelekre nem tartoznak, és hogy hivatalos beszédjét egyedül a' Kormány-szék tudhatja 's ítélni meg. Mitsoda tzelja lehet az ilyen írománynak? Talám a' szerző tsak gyűlölségének akart itt szabad utat nyitni az Austriai Kormány-szék ellen, mivel az olly szerén-letlen, hogy a' politikai dolgok felőt, másként gondolkozik, mint a' Journal des Debats? Vagy pedig arra akart utat nyitni, hogy a' Frantzia Országlószéket vádolhassa, mintha ez dolgainak elintézésében idegen tanácsadásokra hallgatna? Ezt abból lehet gyanítani, a' mit a' szerző a' Konstántinápolyban lakó Ausztriai Ministerről állít, hogy annak befolyása volt a' Portának megrontására."

Annyi bizonyos; hogy ha az efféle tzikkelyek szaporítottának, minden híre oda lenne, annak a' nyájas udvariságnak és vendégszeretnek, mellyeket mi mindenkor nagy betségben tartottunk. Még Angliában sem vetemedik a' nyomtatásbeli szabadság soha is arra, hogy az idegen Udvarok Személyviselőit egyenesen meg merje támadni. Azok a' Journa-

lok, mellyek nálunk efféle illetlen kiké-
lésekre szabadságot vesznek magoknak,
akkor legelsők lennének a' kiabálásban,
hogy a' Nemzeti betség meg van sért-
ve, ha valamely Frantzia Ministert más
Udvarnál az újságok kissebbséggel illet-
nének. Az illendőség tehát és az ország
java, — ha a' szemérmetség érzése nem
munkálódik is benne, — arra indíthat-
ná Journal íróinkat, hogy az idegen
Kormány-székekről és Meghatalmazott-
jaikról úgy szöllanának, a' mint mi kí-
vánjuk, hogy rólunk szóljanak."

Folytatása a' Görög Országi
dolgokat illető Protokollu-
moknak.

Második Protokolluma.

a' Londonban Febr. 5 dikán 1850 a' Kül-
ső Ministeri Hivatalban tartott Confe-
rentziának.

Jelenvoltak: Frantzia Országnak,
Nagy Britannianak és Orosz Országnak
Moghatalmazottjai.

A' Conferentzia, folytatván tanács-
kozásait a' mai napról való első Pro-
tokollumban (l. M. K. 33-dik Szám Apr.
23-káról.) foglaltatott Stipulatioknak vég-
re hajtása eránt, a' Görög Országnak
adandó Fejedelemnek választásával fog-
lalatoskodott.

A' három Udvaroknak Moghatalma-
zotjai tekintetbe vették, hogy azon Sze-
mélyek között, kik személyes tulajdon-
ságaik és társaságos Existenciájok által
magokat a' Szövetség választásának kí-
váltképpen ajánlják, Szász-Koburgi Her-
tzeg Leopold Görög Országnak és egész
Európának minden lehetséges zálogokat
megad; és az eddig való tudakozódások
szerént méltán lehet hinni, hogy a' Gö-
rögök ötét mint Fejedelmeket háládato-
san elfogják fogadni.

Leopold Hertzeg nem tagja az Angliában uralkodó Királyi Háznak, és a Királyi székek Successiojára nem hívathatják; következésképpen nintsen a kirekesztésnek esetében, melly a Márt. 22-diki Protokollumban el látva vagyon.

Mint férje a Kir. Hertzeg Aszszonyának, a Király leányának, egy Parlament Végzés által, a tisztelet adásra nézve a Királyi familiával egy rangba emeltett; de az Ő Nagy Britanniai Felségének Igazgatószeke által adatott világosítások szerint elvagyon esmérve és megvagyon mutatva; hogy Leopold Hertzeg nem Nagyja az Országnak, a Parlamentben nem ült soha, és attól a szerentsétlenségtől fogva, melly az ötet Angliával egybekapcsoló köteleket elszagatta, semmi közönséges hivatalt ez Országban nem viselt.

A házassági Contractus által, melly a maga valósága szerint felbonthatatlan és a Parlament Végzéssel megvagyon erősítve, szerzett penzbeli Existentiájára nézve, Leopold Hertzeg tellyesen és tökéletesen független akármí történjek is.

Frantzia Országnak Nagy Britannianak és Orosz Országnak Meghatalmazottjai azért kinyilatkoztatták, hogy ők Udvaraiknak voksait Szász Koburgi Hertzeg Leopold mellett egyesítik: és elvégezték, hogy közös névvel egy Notát (Diplomatikai levelet) készítsenek, mellyben néki a máj napról való 1, 2, és 3, számú Protokollumokban foglaltatott kifejezések és feltételek alatt, az új Görög Statusnak igazgatását megajánlják, Görög Országnak független Fejedelmé titulásával, melly maradékira örökség szerént által menjen.

A mai napról való Protokollumok Szász Koburgi Hertzeg Leopolddal közöltessenek, és a Hertzeg meghívassék, hogy azokra megegyezését adja reá.

Harmadik Protokolluma.

a Londonban Febr. 3-dikán 1830 a Külső Ministeri Hivatalban tartott Conferentziának.

Jelenvoltak: Frantzia Országnak, Nagy Britannianak és Orosz Országnak Meghatalmazottjai.

Minelutánna a Szövetséges három Udvaroknak egyesített szava által Szász Koburgi Hertzeg Leopold a Görög Országi Fejedelemségre meghívattatnék, a Frantzia Meghatalmazottfigyelmeztette a Conferentziát arra a különös helyheztetésre, mellyben az Igazgatószeke vagyon Görög Ország lakossainak egy részére nézve. Elöterjesztette, hogy Frantzia Ország több Századok olta egy különös Patronusi jussal bír, mellyet a Szultán alatt lévő Katholikusoknak részére gyakorol. Ő Leg-Keresztyénebb Felsege azt hiszi, hogy ezen Pártfogói just ma le kell Néki tennie Görög Ország jövődöbeli Fejedelmének kezeibe, a mennyiben az, az új Statushoz tartozandó tartományokat illeti; de midön Ő Fge ezen Praerogativájáról le mond, Magának és annak a lakosságnak, melly Őseinek pártfogása alatt olly soká élt, tartozik vele azt kívánni, hogy Szász Görög Országnak és a Szigeteknek Katholikusai, a Görög Országnak adandó Organizatióban, ollyatén zálog-kezességeket találjanak, mellyek kipótolhassák a befolyást, mellyet az ő részekre Frantzia Ország mind e máj napig gyakorolt.

Orosz Országnak és Nagy Britannianak Meghatalmazottjai e kívánságnak igazságát méltó figyelembe vettek, és elvégeztetett, hogy a Katholika Vallás az új Statusban a Cultusnak szabad és nyilvános gyakorlásával birjon, hogy sajátja megmaradjon, hogy a Püspökök Functioiknak jussaiknak és Privilegiu- maiknak, mellyeket a Frantzia Királyok

pártfogása alatt birtak, telyes kiterjedésében védelmeztesenek és vegre, ugyan azon alap szerént, a' régi Frantzia Missioknak vagy Frantzia Intézeteknek birtokai megismerésenek és respectáltasának.

A' három szövetséges Udvaroknak Meghatalmazottjai, hogy ennek felette Görög Országnak új bizonyosságát adnak Fejedelmeik jó akaró gondjának ez Ország eránt, és egyszersmind, hogy a' szerentséllenségétől, mellyet a' különböző Hit felekezeteknek Rivalitása okozhatna, megöríznék — egy akarattal elvégezték, hogy az új Statusnak minden Alattvalói, akármelylek Cultust kövessék, minden közönséges hivatalokra, tisztisegekre, és méltóságokra fellephessenek és a' tökéletes egyenlőségnek alapja szerént, minden ő vallásos, polgári és politikai körülállásaikban, a' hit különbözőségének tekintete nélkül kell velek banni.

Frantzia Ország.

A' *Moniteur* nek (közelebbi leveleinkben említett) tzikelye az Algiri háborúságoknak okairól, mellyet a' többi Párisi Journalok úgy tekintenek mint Hadi Nyilatkoztatást, itt következik:

„Frantzia Ország 1817-ben újra megnyerte a' Gyarmatokat, mellyeket négy Századok óta bir vala Afrikának partjain. — *) Ezen birtokoknak nagyon jó

felvése, és termésekkel, barmokkal; mézzel és viasszal 's a' t. gazdagsága, és az alkalmatosság, mellyet portékáinknak Afrika belsejébe való elszállítására nyújtottak, úgy szinte a' Korallhalászatnak, melly ama partoknál üztetik, 'gazdag jövedelme — nagy nyereségeket hajtottak azon Kompániáknak, mellyek a' mondott birtokokat a' Revolütio előtt használták. De 1817 óta, az Algiri Uralkodószékekkel való hogyan állásainknak ingadozása, a' Deynek bizonytalan és önkénytől függő Charactere, kiváltképpen pedig nyilván kimutatott szándékoskodása, hogy birtokainktól az Afrikai földön bennünket megfoszszon, eltartoztatták kereskedőinket a' visszatéréstől, hogy ottan nagyobbatska gyarmatokat fundálnának, mellyek fent nem állhatnak, ha a' bizodalomtól nem gyámolítottatnak. A' dolgoknak ezen állapotját úgy kell felhoznunk, mint egyikét az Algír ellen való fő panaszunknak; mivel egyenesen a' Deynek rossz szándékai okozták, hogy e' régi Frantzia birtok, bétset, mellyel olly sok ideig bírt, többé el nem érhetle. — Az audientzián; midőn a' Dey a' mi Consulunkat meggyalázta, nyilván ezt mondta: „Ő többé meg nem engedi, hogy az Algiri földön tsak egy frantzia ágyú is legyen, és ő ott nekünk ezentül tsak annyira kiterjedő szabadságot enged, mint más nemzetbeli Európai kereskedőknek, a' kik kereskedés végett oda mennek. „Ezek azok a' kifejezések, mellyekkel élt; és tsak hamar az-

*) Az Afrikai Frantzia Gyarmat 1450-ből való; a' midőn a' Frantziák az Arabsoktól, bizonyos fizetésért, a' Partok hosszában egy darab földet nyertek, melly mind e' mái napig Afrikai Engedések (Concessions d' Afrique) névvel nevezetik. Több Szultánok nevezetesen Iselim

1818-ban, és Achmed 1692-ben, e' birtokokhoz való jussainkat elesmertek. A' Dey, a' ki 1694-ben uralkodott, hasonlóan meg esmerté azokat a' mondott esztendőben egy Tractatus által, melly 1801-ben és 1817-ben megújított.

Jegyz. a' *Monit.*

után láttuk, hogy Frantzia Országának minden ott lévő Erősségeit haladék nélkül földig lerontatta és Kereskedő-Factoréjait elpusztította. Ennek a' meglehető nagy kiterjedésű földnek, melly az Afrikai partokon a' miénk vala, birtokával egybekaptsolva volt részünkre a' Korallhalászatnak kirekesztő jussa is, a' parthosszában mintegy 60 mértföldnyi helyen; melly privilegiumnak a' Portával és az Algiri Uralkodósékkal kötött Tractatusokban egyformán megismerített. Ezekben a' Tractatusokban kikötött, hogy mi e' privilegiumnak birtokáért évenként bizonyos Adópénzt fizessünk, melly 1817-ben az eredet 17,000 Frankról 60,000 re felemeltetett. De alig tölt el két esztendő, midőn a' Dey véletlenül kinyilatkoztatta, hogy e' jusról való lemondás vagy 200,000 Frank eszdei adónak fizetése között választanunk kell. A' Kereskedés hasznának tekintése arra bírta az Igazgatószéket, hogy e' megnevelt adót is megfizetné. De azonban a' Dey, noha mi ezt az Adót egész pontossággal fizetnénk, 1826-ban egy Nyilatkoztatásban kihirdettette, hogy a' Korall halászatot az Algiri partoknak egész hosszában minden Nemzeteknek megengedi. E' rendelés bennünket privilegiumunktól megfosztott, de azért a' Dey a' szegődött adót huzni, mint annak előtte, akarta. — Ezekhez a' közönséges panaszokhoz járulnak sok mellesleges méltatlanságok, mellyek közzül mi itt csak a' főbbeket akarjuk említeni, és csak azokat, mellyek a' Restauratio után történtek. — A' Dey 1814-ben egy parantsolatot küldött az akkori Fő Consulhoz Dubois-Thainvillehez, hogy több Algiri jobbágyoknak, kik Frantzia Országának Hitelezői, számadásait véggéppen hozza tisztába; és midőn a' Consul előterjeszténé, hogy ő ezt nem tselekedheti, míg az Igazgató-

szék reá meg nem hatalmazza, a' Dey egyszerre kiutasította őtet Algirból. A' Száznapoknak (Bouaparténak viszatértével Elbából) történetei kénszerítettek bennünket ez illetlenséget halgattassal elmellőzni, és 1816-ban új Consul küldtetett Algirba, de a' kinek elfogadására a' Dey csak úgy állott reá, ha elebb néki egy 100,000 Franknyi summa fizettetik, a' mi ajándék név alatt meg is adattatott. — 1818-ban a' le Fortuné nevű Frantzia Brigg a' Bona Vidéke lakosaitól megtámadtatott és kiraboltatott, a' nélkül; hogy a' Deytől valami elégtételt lehetett volna nyerni. — 1819-ben a' Frantzia Admiralisnak Juricunak és az Anglus Admiralisnak Freemantlenek egyesített felszólításaira, kik az Aachen-i Congressus Végzéseinek következtében oda mentek, hogy a' Deyt a' tengeri rablásnak elhagyására felszólítanák, azt válaszolta, hogy ő nem akar jussáról lemondani, hogy mindazon Hatalmasságoknak jobbágyait rabszolgákká tegye, kik véle Tractatusokat nem kötöttek és Consulokat, a' kik által néki az Adókat és Tributumokat megfizessék, Statusaiban nem tartanak. — 1825-ben a' Dey, a' Tractatusok nyilvánosság foglalatjának ellenére, tiltott Portéka-nézés szín alatt erővel megvizitáltatta a' Frantzia Consularis Agensnek Házát Bonában. A' resultatuma ennek az erőszakos megnézésnek megbizonyította a' feladásnak hamisságát; és mégis a' Dey e' meggyaláztatásért legkissebb elégtételt is nem adott. — A' vámpénz, mellyet az Algiri Kikötőkben a' mi portékainktól venni kell, Tractatusok által meg vagyon határozva; és mégis a' Dey 1825-ben a' meghatározott Tarifát sokkal meghaladó Vámpénzt kívánt és vett Kereskedőinktől Bonában. — Annak példájára, a' mit más nagy Hatalmasságok több Statuso-

kért tselekedtek, Frantzia Ország 1825-ben megígérte oltalmát a' Római zászlónak. Az Algiri és Tripolisi Dey, és a' Tunisi Bey sorban megcsócsérték, hogy a' rendszabást igazságossá tészik a' környülfállások, mellyek bennünket Vallásunknak Fejével egybekötnek, és szentül megígérték, hogy a' Római zászlót, mint a' miénket tisztelik. Tizennyolt hónapok mulva azután, mikor az Algiri Dey magáról e' kötelezést adta, két Római hajókat feltartóztatott és Confiscáltatott. A' hajóknak és a' rajta lévő portékáknak árrán az Algiri Dey és a' rablóhajó Kapitány megosztotak, és Reclamatióink a' Hajósnépnek szabadon bocsátatásán kívül semmit egyebet ki nem eszközölhettek. — A' Tractatusoknak megsértései 1826-ban és 1827-ben mind inkább sokasodtak, mivel a' Deynek szemtelen vakmerősége, a' büntetlenség-nél fogva mind inkább feljebb hágott. Már ekkor nyilván vonakodott a' Portával szerzett Tractatusainkat megcsócsérni. Ugyan ebben az időben esett az is, hogy az Algiriak Kereskedőhajóinknak mellyekkel a' tengeren találkoztak Kapitányjaitól azt kezdték kívánni, hogy papírosaik igazságának megmutatása vegt hozzájok a' rablóhajóra általmenjenek, a' mi az 1719-diki Tractatussal egyenesen ellenkezett. Egy történt az, hogy midőn a' Conception nevü Kereskedőhajónak Kapitánya, papíro-sait egy Algiri rablóhajón verificáltatná, az alatt hajóját a' Korszarok felkutatták és a' nekik tetsző ládákat, pénzt és egyebeket tzerimonia nélkül elvették. (bérekesztése következik.)

Páris April. 25 kán. Cosnac Ur a' Meauxi Püspök Sensi Ersekké kineveztetett. — A' Követek Házának megosztattatását bizonyosnak mondják lenni. A' Ministerium nem reményli,

hogy a' mostani Követeknél Septemberben nagyobb kedvességet találhasson mint Martiusban talált, és tanátsosabbnak látja új Követeket választani és küldtetni a' Megyékkel. Az „Aide-toi, le Ciel t'aidera“ (Segítsd magadat, az Eg megsegít) nevü Egyesület, melly Royalisták-ból áll, egy Kerülő Irást bocsátott Levelezoihez, melly így végződik: A' Követek Házának megosztattatását úgy nézhetik az Urak, mint a' mi nem sokára meglészen; Ellenkezoink (a' Liberalisok) már készülnek is, azért el kell kezdeni a' foglalatoskodást.

A' Gazette azt írja: „Tudósítások jöttek Algirból Mart. 4-kéröl, a' felöl, mi történik ott benn a' városban. A' nép igen fel van háborodva és zúg. A' Dey, nem mer kijöni a' Fellegvárból, mert veszedelembe eshetik élete. Az Algiriak rettegnek a' bombardiroztatástól, és annak Kerülését sürgetik, bár miben kerüljön is. Arról nyilván beszélnek, hogy Frantzia Országna minden elégtételt, a' mit a' feljebbi időkben kívánt, meg kell adni. A' Status Nagyai készek a' Frantzia Fő Vezérnél engedelmet kérni, és megígérni, hogy minden elrablott Frantzia Sajátot visszaadjanak, és többé egy hajót is, melly Frantzia Ország oltalma alatt álló zászlóval jár, meg ne vizítaljanak. Azt is beszélik, hogy a' Dey a' hadi költségeknak megtérítésére pénz summát ajánl. Ha a' háború való-sággal elkezdődik, e' tengeri tolvaj fejedelemnek nehéz fejed katonáinak dü-hösségétől életét meg menteni.“

Toulon April. 16 kán. Az Algiri Dey megátalkodott ellent álláshoz készül. A' tenger partokon, nyugotra Algirtól, a' hol gondolják, hogy a' Frantzia Sereg ki akar szállani több rendbéli batteriák emeltetnek. Algir alatt, a' par-ton a' Halászkapuvál által ellenben (a' hol 1816-ban Admiralis Exmouthnak

hajója állott) három soros rendben 40 ágyús Bateria állittatik. — A' Frantzia hajós Sereg, Május 5-dikén hihetően lá fog indulni. A' hadihajók száma 97, a' kibérlett kereskedőhajóké 620; és így összeséggel 717. A' hajókatónák száma (a' Száraz Sereget lévő 52,000 emberen kívül) 25,180.

N a g y B r i t a n n i a.

London, April. 22-dikén. A' Királynak hogyan léte felől a' közelebbi napokban igen kedvetlen hírek jártak; és valóban több környülállások arra mutattak, hogy Ő Felsége igen terhes beteg. Az Orvosi Jelentés April. 19-kéről, nem olyan volt, melly az aggódó Közönséget megnyugtathatta volna; a' következő két napokon az is kimaradt. Halford Úr 20-dikban reggel Windsorból sietve Londonba jött és Hg Wellingtonnal beszélgetést tartott. A' beszélgetés után semmi jó hír, a' Királynak jobban léte felől, az Igazgatószek házánaál nem hallatszott, a' miből azt leheté következtetni, hogy Halford Úr semmi kedvező hírt Ő Felségének gyógyulása felől nem hozott. A' Msnisterek mindjárt reggel öszvehívtattak a' tanátskozásra. Ide járult az a' környülállás is, hogy Gloucester Hertzegné megkérlette, hogy Ő Felségét még akornap látogassa meg. A' Király nyavalyáját az Orvosi Jelentés nem nevezí meg; azt mondják, hogy meljbéli vízibetegség, mások szerint vízibetegség ugyan, de a' melj szabad tőle, köszvényyel együtt, melly a' gyomorra szállott. — De a' legújabb, a' ma reggeli Bulletin örvedetes tudósítást ad. Így vagyon: „Vindsori Kastély. Tsötörtökön (Apr. 22-kén) reggel — A' Király jobban van. Henry Halford.“

O r o s z O r s z á g.

Generalis Bebutoff Örmény Országban Fő Vezérré tétellett. General-Adjutáns Hertzeg Mentzikoff a' Birodalmi tanátsnak tagjává nevezetelett.

A' Birodalmi tanátsnak, Ő Felsége által Márt. 11-kén megerősítelt Végzése által megállittatott, hogy mindazon nememeseknek, kik Vitézi rendet nyernek, (és az által Nemesekké lesznek) gyermekei a' Nemességnek jussaival és praerogativaival birjanak, már azok akár az után, midőn már Atyjok Orosz Rendet nyert, akár az előtt születtek legyen.

G ö r ö g O r s z á g.

Az Elölülőnek a' f. E. Febr. 13-káról költ Végzése által a' Nemzeti Bank új rendbe állittatik. Hogy a' Banknak nagyobb hitele, és azoknak kik pénzeiket neki adják elegendő bátorsága legyen, földbirtokok adattak neki, nevezetesen a' Korinthusi és Vostizszi Szőlőhegyek, a' Korinthusi és Salonai Olaj-fás kertek és a' Naxosi's Mitoi Kőbányák és Sóaknak. A' Bank Aktziáinak száma (a' régieket is bele számálván) 6472, mindenik 500 Phoenix-jével; az innét bejövendő summa 3,256,000 Phoenix (559,353 1/3 tallér), melly a' fent megnevezett földbirtokok által tökéletesen fedezve vagyon. Interestül a' Bank 8 proCentet fizet. — Az új Bank Aeginában állittatik fel; igazgatóivá Contostarlos, Bulgari és Janitsi Urak neveztettek ki.

N é m e t O r s z á g.

A' Badeni Nagy Hertzeg, uralkodása kezdetének jelentésére, és a' megboldogult Nagy Hertzegtől Lajostól

viselt Vitézi Rendeknek vissza vitelére a' következő rendkívül való Követségeket nevezte ki: Status Minister Baró Berkheim mégyen Párisba; Generalis Stockhorn Stuttgartba, Münkhenbe és Bétsbe; Generalis Freystadt Darmstadtba, Weimarba, Berlinbe, Pétervárába, és Kopenhágába; Hertzeg Salm Konstantin Hágába és Londonba. E' rendkívül való követek April. 17-kén mindnyájan útra indultak.

A' pénz folyamat Május' 3-dikán;
közép árr:
A' Státus' 5p. Centes Obligátióji 102

Az 1820-béli sorsosok,
Az 1821-béli hasonlók, 158 4/5
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátióji, 66 3/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1345 1/10 for. ton, Conv. Pénzben.

Felsőégi rendelés szerint minden féle zsemlyéket és közönséges kenyereket nagyobbra tartoznak a' kenyérsütők a' f. Május hónapban sütni, a' meghatározott áron, mint a' mult hónapban. A' marhaltús fontja 9 pengő kr. vagy 22 1/2 kr-ra váltóban meghagyatott.

J e l e n t é s.

T. Dóczy Jó'sef Úr ezen munkájából: Európa közönséges Földleírása, a' IX-dik Kötet, melly a' Magyar Birodalmakat foglalja magába, különös tzím alatt is fog néhány példányokban meg jelenni, tökéletes Mutató könyvvel együtt; azok számára, a' kik azt magányosan kívánják megszerezni a' többi Kötetek nélkül. Az ára Kötetlenül 2 for. pengőb. A' kik a' Mutató könyvet, melly Magyar Ország minden részeinek tökéletes helybéli leírását foglalja magába A, B, C, szerint, az egész munkához megszerezni szándékoznak, méltóztassanak azt a' TT. Collector Urak által a' Szerkértetőnek tudtára adni. Annak ára 1 for. peng. Az egész Munkához fog ugyan járulni Mutató könyv, (Index) de az tsak a' legnevezetesebb helyeket foglalja magába. Továbbá minden kötetjét megvehetni a' Munkának egyesent is a' többiek nélkül; 's akkor az ára minden ívnek 3 kr. peng.

Seik vagy Seikovitsch Simon és Pál, kik ez előtt Tolna Várm. és Zimonban laktak, a' hova Austriából Somerein Leiterberg-ből szakadtak, örökség maradván rájok, kerestetnek ifjabb testvérek Katalin által, 's kéretnek, hogy jelentsék hol léteket a' M. Kurír kiadójánál.

S z á l l á s v á l t o z t a t á s.

Nemes Haykul Antal Nyomtató műhelye, mostantól fogva ugyan tsak az Untere Bäckerstrasse útszában Nro 755 vagyon, az Universitasnak tőszon.szédságában.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 755.)